

نوشته‌هایش صلح طلبی و انسان‌گرایی است. او از تحسین‌کنندگان گاندی و ناگور بود و با آنها ملاقات و مکاتبه داشت. همچنین با ماکسیم گورکی، زیگموند فروید، هرمان هسه، ریچارد اشتراوس، اشتفان تسوالیک و بسیاری دیگر از بزرگان ادب و هنر دوران‌ش دوستی و مکاتبه داشت. رولان اذعان می‌کرد که آتارش از فرانسوا رابله، ژان ژاک روسو، لئو تولستوی، مهاتما گاندی، هائری برگسون و هرمان هسه تأثیر پذیرفته‌اند. خوانندگان ایرانی با رومن رولان بیشتر به خاطر رمان چهار جلدی ژان کریستف (۱۹۱۲ – ۱۹۰۴) و رمان جان شیفته

زندگی دریایی

شک و ساحلی را در شیوه پس‌انداز و مدیریت مالی مردم بررسی این‌که از قدیم الایام مجبور بودند غذا و آب ذخیره کنند تا به بحران ست درون‌شان نهداینه شده و طبق کهن الگوهایی که یانگ متصور بر بنای شیوه زیست اجدادمان وجود دارد. حالا هم مردمی که می‌کنند بیشتر پی‌انداز می‌کنند و با حساب و کتاب بیشتری خرج می‌زنند و کمتر معتقد به روز مبادا هستند. این یک فرضیه است که بت کرد اما مبحث جالب توجهی است. چیز دیگری که دریا به مردم ت، به دل دریازدن چیزی است که در فرهنگ عامیانه هم وجود دارد. وود دارد. خطر پذیری و شجاعت آدم‌ها امتحان می‌شود.

ان نباشدن من مباد

دریاچه‌ای که به دلیل وسعتش دریای محصور شناخته می‌شود. از نادرترین گونه‌های خاویار در جهان رادارد. معت ۲۴۰ هزار کیلومتر مربع، پس از خلیج مکزیکو هودسن، سومین جنوب ایران واقع شده است. نام خلیج فارس در دوره‌های مختلف شوری خلیج فارس، «نارمزتو» به معنای «دریای تلخ» آورده شده رس می‌نامیدند و برخی از تاریخ‌نگاران و جغرافیدانان یونانی از خلیج یارس یاد کرده‌اند و بالاخره این که دانشمندان مسلمان آن

ز خلیج گواتر تا بندرعباس، ۷۸۴کیلومتر است. بندرهای کوچک دریانوردی این دریا به شمار می‌آید و از شهرهای مهم دریای عمان آن به دلیل همجواری با دریاها مختصات خاص خودش را دارد. هر راست، قدرت‌های دریایی ایران نیز به دلیل وجود مناطق حساس سلط کنونی ما بر استراتژیک‌ترین تنگه جهان است که اکنون وجود ابان‌های ما موجب حفظ اقتدار نام ایران در جهان شده است.

تمدن‌های اطراف خود را در سینه‌اش فروبرده است.

وقتی جای پای خلیج‌مان در وضعیت جغرافیایی فعلی‌اش قرض و محکم شد، آرام آرام با بالا آمدن سطح آب به دریانوردان اجازه داد کشتی‌های‌شان را در قلب ماجرا و قصه رها کرده از طریق دریای مکران و اقیانوس هند به ایران راه پیدا کنند و تجارت جهانی با کشورها و امپراتوری‌های مختلف از این راه آغازشد.

این تجارت و حضور تا مدت‌ها دوستانه و با احترام به مرزهای ایران جلو می‌رفت تا این‌که در اوایل قرن پانزدهم استعمارگران توجه‌شان به آب‌های سرزمینی ایران جلب شد و در دوران شاه عباس صفوی، پرتغالی‌ها به خود اجازه دادند و قلعه‌های‌شان را در ساحل خلیج فارس و جزیره هرمز ساختند.

حضور آنها در شاه‌راه گمرکی ایران ایجاد مزاحمت جدی‌ای به حساب می‌آمد که باید به هرشکلی که می‌شد، شرشان را کم می‌کردند اما نبود نیروی بحری منسجم و زور بازوی استعمارگران، این خواسته را برای شاه ایران سخت و دور از دسترس کرده بود.

(۱۹۲۳) آشنایی دارند. هنگام آغاز جنگ جهانی اول رومن رولان در سوئیس اقامت داشت و جنگ را «خودکشی اروپا» نامید. برای این‌که بتواند آزادانه بنویسد و آتارش را منتشر کند ۲۳ سال در سوئیس زندگی کرد و در آنجا بود که مقالات مهم و متعدد ضد جنگ خود را نوشت. بازناب این مقالات در پاریس، ترجمه شدن آنها به بسیاری از زبان‌های جهان (به استثنای آلمانی) بود. این مقالات نیز همراه با رمان ژان کریستف در گرفتن جایزه نوبل او در سال ۱۹۱۵ جایگاه ویژه‌ای داشتند. علاوه بر جایزه نوبل، رومن رولان نشان‌ها و جوایز طی آن کشور عزیز ما مورد هجوم دشمنان سنگدل قرار گرفت، نام خلیج زیبای فارس بیشتر از قبل بر سر زبان مردم دنیا افتاده است. آنها بیشتر جست و جو می‌کنند تا بدانند خلیج فارس چه خطراتی داشته و چه اتفاقاتی را پشت سر گذاشته تا به این نقطه از تاریخ رسیده است. این پهنه نیلگون و پاک سال‌هاست نامش فارس است. در قدیمی‌ترین منابع تاریخی گفته و نوشته‌اند که اینجا فارس است. آدم‌های زیادی آمده و رفته‌اند و اینجا فارس مانده؛ خلیجی که برای امنیت آن، جوانان زیادی در خون خود غلتیدند. جوانان سروقامتی که عاشق ایران بودند و امروز نیز در جدال با اهریمن‌های جنگ طلب، بازهم جوانان باغیرت و وطن دوست حاضرند برای حفظ مرزهای آبی این دیار و خلیج دوست‌داشتنی فارس از جان و مال‌شان بگذرند. ایرانی جماعت تهدید را برنمی‌تابد. تهدید خانواده و خانه و میهن توسط کیفیت‌ترین انسان‌های روی زمین، عامل ناخشنودی ما ایرانیان است. خلیج فارس هم خانه و خانواده ماست. در این نوشتار قصد دارم به شما بگویم در طول تاریخ چطور ایرانی‌ها نشان داده‌اند که این خلیج را یکی از اعضای خانواده خود می‌دانند و از آنچه بر آن گذشته درس‌ها گرفته‌اند.

اینجا شای نیست!

خلیج فارس، همواره شهراهی بوده که نبض تجارت جهانی را در دستانش داشته است. در اوایل قرن شانزدهم، پرتغال، قدرت نوظهور دریایی بود که در پی تسلط بر خلیج فارس برآمد. جزیره هرمز، نگین این خلیج، به پایگاهی استراتژیک برای پرتغالی‌ها بدل شد و بیش از یک‌قرن، مسیرهای تجاری را تحت نفوذ خود درآورد. اما ایرانیان آزاده به رهبری شاه عباس صفوی، سرانجام این دوران را به پایان رسانده و هرمز را به آغوش وطن بازگرداندند. در سال ۱۵۰۷ میلادی، ناوگان پرتغال به فرماندهی آلبوکرک، جزیره هرمز را که پیشتر مرکزی مهم برای تجارت بود به تصرف درآورد. آنان با ساختن دژی مستحکم، کنترل تنگه هرمز را به دست گرفتند. این تسلط، منافع اقتصادی ایران را به شدت تحت تأثیر قرار داد. زیرا بخش قابل توجهی از درآمد‌های گمرکی و تجاری، به جای خزانه دولت صفوی، روانه لیبسون می‌شد.

معتبر زیاد دیگری به دست آورد؛ از جمله نشان لژیون دونور (والاترین مدال افتخار فرانسه) در سال ۱۹۱۰ و جایزه بزرگ آکادمی فرانسه در سال ۱۹۱۳ اما مدال گوته را در سال ۱۹۳۳ از دولت نازی نپذیرفت. رومن رولان در سال ۱۹۳۵ به دعوت ماکسیم گورکی به مسکو رفت و با استالین ملاقات کرد. در این سفر کوشید به عنوان سفیر اندیشمندان فرانسوی در اتحاد جماهیر شوروی رفتار کند و علی‌رغم تمایل به اندیشه‌های مارکس، در بازگشت از شوروی علیه استالین و حکومت شوروی مقالات زیادی منتشر کرد. منبع: طاقچه

کتابماتما گاندی

خلیج فارس؛ یک کلاس تاریخ

یک کلاس تاریخ ۱۳۰۰ کلمه‌ای برای تان جور کرده‌ایم

علاوه بر آن، شکایت بازرگانان محلی از مالیات‌های سنگین و محدودیت‌های پرتغالی‌ها، نیاز به تغییری اساسی را بیش از پیش آشکار می‌ساخت. شاه عباس صفوی با درک پیامدهای سیاسی و اقتصادی این سلطه، تصمیم به اخراج پرتغالی‌ها گرفت. اما چالش بزرگ، نبود توان دریایی کافی در ایران آن زمان بود. در اینجا منافع متقابل راه را برای یک اتحاد تاریخی باز کرد. کمپانی هند شرقی که رقیب اصلی پرتغال در تجارت بود، با دیدن فرصتی برای کنار زدن رقیب اروپایی خود موافقت کرد تا با ناوگان و تخصص فنی خود به نیروهای ایرانی یاری برساند. این همکاری، یک اتحاد استراتژیک محسوب می‌شد که هدف مشترک آن، شکستن انحصار پرتغال بر خلیج فارس بود. عملیات آزادسازی در سال ۱۶۲۲ میلادی با جدیت آغاز شد. نیروهای ایرانی ابتدا جزیره قشم را که برای پشتیبانی پرتغالی‌ها در هرمز حیاتی بود، تصرف کردند. این اقدام، حلقه محاصره را تنگ‌تر کرد. سپس با استفاده از توپخانه قدرتمند کشتی‌ها و پیاده‌نظام زبده ایرانی، نبرد اصلی برای فتح دژ هرمز آغاز شد. پس از هفته‌ها نبرد سخت و مقاومت پرتغالی‌ها، سرانجام استحکامات آنان درهم شکست و پرچم این کشور از فراز هرمز به زیر کشیده شد تا پرچم ایران بار دیگر در این خاک مقدس به اهتزاز درآید. فتح هرمز، نقطه عطفی در تاریخ خلیج فارس بود. این پیروزی، انحصار یک‌قرنی پرتغالی‌ها را پایان داد. بنادر جنوبی ایران، مانند سیراف، بار دیگر رونق گذشته خود را بازیافتند و به کانون‌های مهم اقتصادی و فرهنگی قرن هفدهم بدل شدند. از سوی دیگر این رویداد توازن قدرت در خلیج فارس را به نفع ایران تغییر داد. آزادسازی هرمز تنها یک پیروزی نظامی نبود، بلکه فصل جدیدی را در تاریخ سیاسی و اقتصادی خلیج فارس گشود.

جزایر ایرانی

بوموسی، تنب بزرگ و تنب کوچک، جزایر سه‌گانه ایران را تشکیل می‌دهند که به دلیل موقعیت راهبردی و

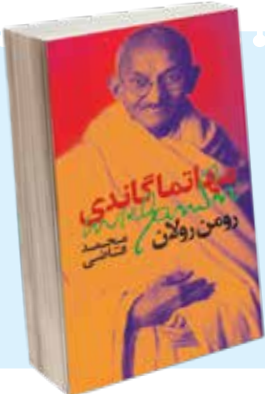
آتش جنگ نفتکش‌ها که از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۶۷ شمسی، در اوج جنگ تحمیلی هشت ساله میان ایران و عراق شعله‌ور شد، مسیرهای تجاری و انتقال انرژی را به مخاطره انداخت. این نبرد باعث شد تا پای آمریکانیز به خلیج فارس باز شود.

ایران و عراق از طریق قطع کردن صادرات نفت یکدیگر به دنبال ضربه به اقتصاد طرف مقابل در جنگ بودند. عراق که از حمایت برخی قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی برخوردار بود، با استفاده از جنگنده‌های خود شروع به حمله به پایانه‌های نفتی و نفتکش‌های ایران کرد. در این بین برخی کشورها که منافع اقتصادی‌شان در گرو امنیت خلیج فارس

نفت خونین

آتش جنگ نفتکش‌ها که از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۶۷ شمسی، در اوج جنگ تحمیلی هشت ساله میان ایران و عراق شعله‌ور شد، مسیرهای تجاری و انتقال انرژی را به مخاطره انداخت. این نبرد باعث شد تا پای آمریکانیز به خلیج فارس باز شود. ایران و عراق از طریق قطع کردن صادرات نفت یکدیگر به دنبال ضربه به اقتصاد طرف مقابل در جنگ بودند. عراق که از حمایت برخی قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی برخوردار بود، با استفاده از جنگنده‌های خود شروع به حمله به پایانه‌های نفتی و نفتکش‌های ایران کرد. در این بین برخی کشورها که منافع اقتصادی‌شان در گرو امنیت خلیج فارس

ایران به حزب بعث کمک کردند. وقتی نقشه آمریکایی– انگلیسی‌شان جواب نداد و مقاومت هشت‌ساله مردم ایران جلوی زورگویی آنها را گرفت، باز پشت میزهای‌شان برگشتند و با انواع واقسام تحریم‌ها برای تضعیف ایران تلاش کردند ولی با این وجود نه دشمنی آنها در تمام این سال‌ها تأثیری بر اراده مردم گذاشته و نه حالا که مستقیماً دست به نبرد زده‌اند، می‌توانند کاری از پیش ببرند. اما دشمنی که هرگز طعم تلخ شکست را نچشیده بود، پس از سال‌ها تحریم و فشار، باردیگر چشم طمع به تنگه هرمز دوخت و تصور می‌کرد با حضور ناوهایش در آب‌های عمان و حمایت از گروهک‌های ضدانقلاب، می‌تواند این شاه‌رگ حیاتی را از چنگ ایران بیرون بکشد. غافل از آن که جمهوری اسلامی ایران در این تنگه‌نه تنها یک نیروی دریایی بلکه ایمانی راسخ و سلاحی دقیق و بومی را به کار گرفته است. جنگ اخیر – که دشمن ترجیح می‌دهد آن را «درگیری محدود» بنامد – صحنه نمایش قدرت بی‌نظیر سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بود؛ قایق‌های تندرو با مانورهای مرگبار، موشک‌های ضدکشتی که از پشت کوه‌ها ظاهر

بود به تدریج احساس خطر کردند. نفتکش‌های متعلق به این کشورها که محموله‌های نفتی را از منطقه خارج می‌کردند هدف حملات پراکنده قرار گرفتند. این موضوع بهانه‌ای شد برای حضور نظامی آمریکا در خلیج فارس. آمریکا با ادعای حفاظت از آزادی کشتی‌ها و منافع خود، ناوگان‌های دریایی به خلیج فارس اعزام کرد. یکی از تلخ‌ترین و فراموش‌نشدنی‌ترین حوادث جنگ نفتکش‌ها، شلیک ناو جنگی وینسنس آمریکا به هواپیمای مسافربری ایران بود. در این حمله تمامی سرنشین‌های مظلوم هواپیما جان باختند. آنها ادعا کردند در حال دفاع از خود در برابر حملات ایران بوده‌اند. این اتفاق نقطه سیاهی در تاریخ روابط ایران و آمریکا شد. جنگ نفتکش‌ها بیش از پیش به مانشان داد چه مقدار امنیت دریایی، حفظ مالکیت بر تنگه هرمز و مرزهای ایران در خلیج فارس حائز اهمیت است.

مروارید پیروزی

در هفتم آذرماه ۱۳۵۹، سربازان شجاع ایرانی همچون صاعقه بر سر عراقی‌ها فرود آمدند. در عملیات هوشمندانه «مروارید»، ایرانیان توانستند پیروزی نظامی چشمگیری در تاریخ جنگ تحمیلی هشت‌ساله به ثبت برسانند. خلیج فارس برای عراقی‌ها به دلیل صادرات نفت از اهمیت بالایی برخوردار بود و پایانه‌های نفتی البکر و الاُمیه در شمال خلیج فارس، ستون فقرات صادرات نفت عراق را تشکیل می‌دادند. ایران تصمیم‌گرفت تا با ضربه‌ای مهلک به این مراکز، توان اقتصادی عراق را به شدت تضعیف کند و روند جنگ را به نفع خود تغییر دهد. با آغاز عملیات، آتش سنگین ایرانی‌ها بر سر پایانه‌های نفتی البکر و الاُمیه باریدن گرفت. این پایانه‌ها که مجهز به توپ‌ها و سیستم‌های دفاعی بودند، نتوانستند در برابر قدرت آتش و تاکتیک‌های هوشمندانه نیروی دریایی ایران مقاومت کنند. در عملیات مروارید، نیروی دریایی عراق که با اتکا به این پایگاه‌ها حضور پررنگی در شمال خلیج فارس داشت غافلگیر شد. جنگنده‌های ایرانی ناوها و شناورهای جنگی عراق را در نزدیکی این پایگاه‌ها هدف قرار دادند و بخش قابل توجهی از نیروی دریایی این کشور را منهدم کردند. فلج شدن صادرات نفت عراق، تغییر موازنه قدرت دریایی و تسلط ایران بر شمال خلیج فارس از پیامدهای این عملیات افتخارآفرین بود. این عملیات به دشمن نشان داد که اراده پولادین ایرانی‌ها می‌تواند سرنوشت نبرد را به کلی تغییر دهد.

می‌شدند و مین‌هایی که مسیر هر ناو متجاوزی را به بن بست می‌کشید. دشمن با تمام پهپادهای جاسوسی‌اش نتوانست حتی یک متر از خط ساحلی را تصرف کند، چه رسد به تنگه‌ای که به فرموده رهبری، «فک دست ایرانی‌هاست». ناوهای آمریکایی و انگلیسی که سال‌ها پیش با فریب و نیرنگ وارد خلیج شده بودند، این بار با چشم خود دیدند که هرگونه تعرض به حریم تنگه هرمز، آتشی بزرگ‌تر از طاقت‌شان برمی‌افروزد. ساقط شدن پهپادهای پیشرفته، انهدام ناوهای جاسوسی و فرار شتابزده یک ناو هواپیمابر از منطقه، همه و همه ثابت کرد که دوران «اعزام ناو به خلیج فارس» به پایان رسیده است. امروز، تنگه هرمز نه با قطعه‌نامه و نه با تهدید، که با مشق گره‌کرده فرزندان ایران و موشک‌هایی که بر سکوی آمادباش نشسته‌اند، حفاظت می‌شود. دشمن که سال‌ها آرزوی تصرف این تنگه را در سر می‌پروراند، اکنون به ستوه آمده و هر بار عقب‌تر از خط قرمزی که ایران کشیده، لنگر می‌اندازد. این تنگه و این خلیج، به نام ایران بوده، هست و خواهد بود.

شاه عباس اول تلاش کرد با دیپلماسی و ایجاد راه تجاری با پرتغال زهر این ماجرا را کم کند اما این مهم حاصل نشد که هیچ، چند نفری هم بابت روابط بین دو کشور گردن زده شدند. درست همین جا بود که پادشاهی بریتانیا دست دوستی به ایران دراز کرد و در قراردادی با شرط آزادی خلیج فارس از دست پرتغالی‌ها وارد ماجرا شد. باقوای امام‌قلی‌خان شیرازی و استراتژی دریایی انگلیس، سلطه ۱۱۵ ساله پرتغال از سر خلیج فارس کم شد. (این پیروزی و آزادی آب‌های ایران بعدها در تقویم‌مان به عنوان روز خلیج فارس نام گرفت)

این فتح با آن که باعث شد دست استعمارگری از سر ایران کم

شود اما راهی هم شد برای حضور دولت بریتانیا. رفت و آمد از این آبراه، نزدیکی به هند و دسترسی بی‌قید و شرط به نفت و گاز خلیج فارس تا مدت‌ها منبع تغذیه مناسبی برای دشمنان ایران بود. مثلاً در جنگ جهانی اول که ایران اعلام بی‌طرفی کرده بود، انگلیسی‌ها از خلیج فارس گذشته فرصت را غنیمت شمردند و شروع به اشغال علنی بو شهر و دلوار کردند و با وجود این‌که با برخورد جدی‌ای از سمت حاکمیت مرکزی رو به رو نشدند اما